

investerings servicedirektivet og dermed til § 2, stk. 1, nr. 6-8 og 10, i den gældende lov.

Nr. 5-10 i bilag I, afsnit C, i MiFID-direktivet tilføjer i forhold til investerings servicedirektivet forskellige typer af råvarederivater samt andre derivataftaler knyttet til klimatiske variable, fragtrater, emissions-tilladelser, inflationsrater eller andre officielle økonomiske statistikker under nærmere angivne betingelser.

Råvareinstrumenter m.v., herunder tilsvarende instrumenter, der afregnes kontant, er omfattet af den gældende lovs § 2, stk. 1, nr. 9. Med gennemførelsen af MiFID-direktivet sker der en udvidelse i forhold til den gældende § 2, stk. 1, nr. 9, idet MiFID-direktivet, ud over derivater af egentlige (fysiske) råvarer, omfatter derivater vedrørende tjenesteydelser og rettigheder, jf. også nedenfor.

MiFID-direktivet indeholder i artikel 4, stk. 1, nr. 2, en hjemmel for Kommissionen til at fastsætte yderligere regler for afgrænsningen af visse typer af derivataftaler, som er omfattet af bilag I, afsnit C, nr. 7, svarende til den foreslåede affattelse af lovens § 2, stk. 1, nr. 7 og 10. Kommissionen har fastsat sådanne bestemmelser ved forordning 1287/2006/EF af 10. august 2006 om gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/39/EF for så vidt angår registreringsforpligtelser for investeringsselskaber, indberetning af transaktioner, markedsgennemsigtighed, optagelse af finansielle instrumenter til handel samt definitioner af begreber med henblik på nævnte direktiv. De foreslåede bestemmelser skal således fortolkes i overensstemmelse med disse regler.

§ 2, stk. 1, nr. 11

Den foreslåede affattelse af § 2, stk. 1, nr. 11, om omsættelige pantebrev m.v. er en videreførelse af det gældende § 2, stk. 1, nr. 11.

§ 2, stk. 2

Finanstilsynet har efter den gældende § 2, stk. 1, nr. 12, mulighed for ved konkret beslutning at lade yderligere finansielle instrumenter omfatte af lovens værdipapirbegreb. Endvidere kan Finanstilsynet efter § 2, stk. 2, undtage værdipapirer på listen fra lovens anvendelsesområde ved bekendtgørelse. Da MiFID-direktivet og markedsmisbrugsdirektivet ikke giver den kompetente myndighed mulighed for at undtage finansielle instrumenter fra direktivets anvendelsesområde, foreslås det, at Finanstilsynets hjemmel hertil i det gældende § 2, stk. 2, udgår.

Det foreslås, at der i stedet i § 2, stk. 2, indsættes en hjemmel for Finanstilsynet til at fastsætte regler om, at instrumenter, som ikke er omfattet af § 2, stk. 1,

helt eller delvist omfattes af lovens bestemmelser. I forhold til den gældende § 2, stk. 1, nr. 12, der giver Finanstilsynet hjemmel til konkret at træffe beslutning om, at andre instrumenter omfattes af lovens værdipapirbegreb, indebærer den foreslåede ændring, at det vil blive lettere for virksomheder og borgere at få overblik over, hvilke finansielle instrumenter der er omfattet af loven. Endvidere er den foreslåede hjemmel mere fleksibel end den gældende, idet ikke alle lovens bestemmelser nødvendigvis skal finde anvendelse for alle instrumenter. Udvidelsen af lovens anvendelsesområde kan på denne måde målrettes til det konkrete behov. Formålet med hjemlen er at kunne tage højde for udviklingen på kapitalmarkederne, uden at dette kræver lovændring.

Til nr. 7

Forslagene er en konsekvens af den foreslåede ændring af lovens § 23, jf. lovforslagets § 1, nr. 39.

Til nr. 8

Den gældende § 4, stk. 2, fastslår, at pligterne i lov om værdipapirhandel m.v. tilsvarende finder anvendelse for investeringsselskaber og kreditinstitutter, der er tildelt fjermedlemskab af en fondsbørs her i landet eller har indgået en tilslutningsaftale med en værdipapircentral.

Investerings selskaber og kreditinstitutter, som omfattes af det gældende § 4, stk. 2, kan ikke tilbyde tjenesteydelser med værdipapirer til investorer her i landet, men kan alene agere som fjermedlemmer på de regulerede markeder og værdipapircentraler. Anvendelsesområdet for det gældende § 4, stk. 2, kan derfor være bredere end nødvendigt i praksis, da fjermedlemmerne ikke er tildelt de samme muligheder som værdipapirhandlerne og således ikke bør være underlagt tilsvarende pligter.

Det foreslås derfor, at de investeringsselskaber og kreditinstitutter, som omfattes af bestemmelsens stk. 2, som udgangspunkt ikke er underlagt samtlige pligter, som loven foreskriver for værdipapirhandlere. I stedet foreslås indsat hjemmel for Finanstilsynet til at fastsætte, hvilke bestemmelser der skal finde anvendelse for disse medlemmer. Der er således tale om en lempelse af reglerne.

For nærværende er der ikke umiddelbart planer om at anvende denne hjemmel. Til gengæld kan der efter § 33, stk. 3, blive tale om at pålægge indberetningspligt for fjermedlemmer fra 3. lande, der ikke har tilfaldelse til grænseoverskridende tjenesteydelsesvirksomhed.